

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 10Cb/172/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5113227646
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 06. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr., PhD. Lenka Müllerová
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2014:5113227646.1

Uznesenie

Okresný súd Žilina v právnej veci navrhovateľa: Ľubica Vajdová, nar. 17.12.1965, bytom Stodolova 3430/3, 010 15 Žilina, proti odporcovi: PhDr. Zlatica Magátová - MAG - MÓDA PLUS, s miestom podnikania Farského 20, 851 01 Bratislava - Petržalka, IČO: 34 448 462, o určenie, že výška úrokov z omeškania priznaných platobným rozkazom Okresného súdu Žilina zo dňa 24.11.2009 č.k. 19Rob/489/2009-17 je neplatná a o zrušenie platobného rozkazu v tejto časti, takto

rozhodol:

Súd konanie **zastavuje**.

Žiaden z účastníkov **nemá právo** na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa návrhom doručeným Okresnému súdu Žilina dňa 27.8.2013 domáhal, aby súd určil, že výška úrokov z omeškania priznaných platobným rozkazom Okresného súdu Žilina zo dňa 24.11.2009 č.k. 19Rob/489/2009-17 je neplatná, a aby zrušil označený platobný rozkaz v časti priznávajúcej úroky z omeškania. Na odôvodnenie svojho návrhu navrhovateľ uviedol, že faktúrou č. 2007/401 odporca vyúčtoval navrhovateľovi kúpnu cenu dodaného tovaru vo výške 662,43 eur. Podaním návrhu na vydanie platobného rozkazu si odporca uplatnil okrem dlžnej kúpnej ceny aj úroky z omeškania vo výške 0,5% denne, ktoré za obdobie od júna 2007 do júla 2009 predstavujú 2.274,48 eur. Navrhovateľ ďalej poukazuje na ustanovenie § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a ustanovenie § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., z ktorých vyvodzuje, že odporca mal nárok na úroky z omeškania vo výške 8,5 % ročne z dlžnej sumy. Po citácii ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka navrhovateľ žiada, aby súd v súlade s ustanovením § 95 Občianskeho súdneho poriadku vydal rozsudok, ktorým rozhodne v zmysle vyššie špecifikovaného návrhu.

Podľa ustanovenia § 103 Občianskeho súdneho poriadku č. 99/1963 Zb. v znení neskorších predpisov (ďalej len OSP), kedykoľvek za konania prihlíada súd na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania).

Podľa ustanovenia § 104 ods. 1 veta prvá OSP, ak ide o taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.

Podľa ustanovenia § 159 ods. 3 OSP, len čo sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať znova.

Jednou z väd konania zakladajúcich neodstrániteľný nedostatok procesných podmienok predstavuje prekážka právoplatne rozhodnutej veci. Teória procesného práva vymedzuje prekážku právoplatne

rozhodnutej veci dvoma kritériami, a to totožnosťou osôb (účastníkov konania) a totožnosťou predmetu konania. Totožnosť osôb je zachovaná, ak sa v konaní zúčastňujú tie isté osoby ako v konaní ukončenom právoplatným rozhodnutím súdu. O totožnosť predmetu pôjde vtedy, ak sa žalobný nárok spolu so skutkovým odôvodnením, z ktorého žalobný nárok vychádza, zhoduje s nárokom, o ktorom už raz bolo právoplatne rozhodnuté. V zásade platí, že o prekážku právoplatne rozhodnutej veci sa nejedná v prípadoch, ak si súd určitú otázku v konaní posúdil prejudiciálne (predbežne). Výnimku tvorí situácia, keď bolo právoplatne rozhodnuté o žalobe na plnenie, ktorého predpokladom bolo prejudiciálne posúdenie (určenie) práva alebo právneho vzťahu. Ak bolo právoplatne rozhodnuté o povinnosti plniť, či už kladne alebo záporne, tvorí výrok takéhoto rozsudku, resp. platobného rozkazu prekážku právoplatne rozhodnutej veci vo vzťahu k určovacej žalobe medzi tými istými účastníkmi konania, vo vzťahu k tomu istému skutku, ktorý už bol predbežne právne kvalifikovaný v rozsudku na plnenie. Pri uvedených všeobecných konštatovaniach odkazuje súd na komentár k Občianskemu súdnemu poriadku autorov Števíček, Ficová a kolektív /C.H.BECK., 2012, strana 580-582, bod 3 a 4 k § 159/.

V aplikačnej praxi sa uvedený náhľad na vplyv právoplatného meritórneho rozhodnutia o žalobe o zaplatenie na následné konanie o určovacej žalobe pri posudzovaní existencie prekážky právoplatne rozhodnutej veci premieta napríklad v uznesení Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 1.8.2012 sp. zn. 5Cdo 115/2012, podľa ktorého: "... právoplatný rozsudok o žalobe na plnenie z hľadiska identity predmetu konania tvorí prekážku rozhodnutej veci pre konanie o žalobe na určenie, či tu právo je alebo nie je, nakoľko vychádza z toho istého skutkového základu." Podľa názoru tunajšieho súdu pritom z hľadiska postupu súdu nie je rozhodujúce, či sa určovacou žalobou navrhovateľ domáha určenia existencie/neexistencie práva alebo určenia neplatnosti zmluvného dojednania. Obdobne sa k tejto problematike stavia aj aplikačná prax v Českej republike napríklad v uznesení Ústavného súdu ČR zo dňa 07.01.1994, sp. zn. IV. ÚS 2/93, podľa ktorého: "Právoplatné rozhodnutie o žalobe na plnenie predstavuje vždy takú prekážku veci právoplatne rozsúdenej pre žaloby na určenie už z toho dôvodu, že ním bola súčasne posúdená existencia či neexistencia určitého právneho vzťahu alebo práva, z ktorého bolo žalované plnenie." Z rovnakého právneho názoru vychádzal aj Krajský súd v Žiline, ktorý skonštatoval existenciu prekážky rozhodnutej veci pri podanej žalobe o určenie, že právo na plnenie priznané právoplatným a vykonateľným rozsudkom súdu, neexistuje (uznesenie zo dňa 12.3.2014, sp.zn. 13Cob/19/2014).

Súd postupom podľa ustanovenia § 103 OSP skúmal splnenie podmienok konania a za týmto účelom sa oboznámil so spisovým materiálom konania vedeného na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 19Rob/489/2009. Návrhom na začatie konania doručeným súdu dňa 4.8.2009 sa navrhovateľ (PhDr. Zlatica Magátová - MAG - MÓDA PLUS, s miestom podnikania Farského 20, 851 01 Bratislava - Petržalka) domáhal voči odporcovi (v tom čase fyzická osoba oprávnená na podnikanie pod obchodným menom Ľubica Vajdová - Grácia, s miestom podnikania Bôrická cesta 1972/48, 010 01 Žilina, IČO: 37 744 500) zaplatenia sumy 662,43 eur s príslušenstvom z titulu úroku z omeškania vo výške 2.274,48 eur a náhrady trov konania. Navrhovateľ svoj návrh odôvodnil tým, že dňa 18.6.2007 prevzal odporca tovar v hodnote 662,43 eur, čo potvrdil svojim podpisom na dodacom liste. Kúpnu cenu dodaného tovaru vo výške 662,43 eur (19.956,50 Sk) vyúčtoval odporcovi faktúrou č. 2007/401 splatnou dňa 2.7.2007. Napriek viacerým urgenciám zo strany navrhovateľa odporca svoj peňažný záväzok v lehote splatnosti neuhradil, v dôsledku čoho sa dostal do omeškania. Navrhovateľ si preto uplatnil zmluvne dojednaný úrok z omeškania vo výške 0,5% denne z dlžnej sumy odo dňa nasledujúceho po dni splatnosti do 31.7.2009, ktorý vyčíslil sumou 2.274,48 eur. Do obsahu spisového materiálu navrhovateľ predložil fotokópiu faktúry č. 2007/401, dodacieho listu z 28.6.2007 opatreného podpisom odporcu, upomienky z 7.11.2007 a poštového podacieho hárku. Na základe navrhovateľom tvrdených skutočností a predložených listinných dôkazov súd vyhodnotil zistený skutkový stav v celom rozsahu ako nesporný a vydaním platobného rozkazu dňa 24.11.2009 č.k. 19Rob/489/2009-17 zaviazal odporcu na zaplatenie istiny 662,43 eur a úroku z omeškania 2.274,48 eur. Proti platobnému rozkazu nebol podaný odpor, preto nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 29.12.2009.

Z porovnania návrhu na začatie konania v prejednávanej veci s obsahom platobného rozkazu Okresného súdu Žilina zo dňa 24.11.2009 č.k. 19Rob/489/2009-17 je zrejmé, že v oboch konaniach vystupujú rovnakí účastníci konania iba v opačnom procesnom postavení, čo však pri posudzovaní podmienok konania nie je rozhodujúce. Totožnosť účastníkov konania je podľa názoru súdu zachovaná aj v prípade,

že navrhovateľ (Ľubica Vajdová) vystupuje v prejednávanej veci ako fyzická osoba a v konaní vedenom na pod sp. zn. 19Rob/489/2009 bola označená ako fyzická osoba, ktorá je podnikateľom. Totožnosť účastníkov konania v prejednávanej veci sp. zn. 10Cb/172/2013 a vo veci vedenej na tunajšom súde pod sp. zn. 19Rob/489/2009 ako podmienku prekážky rozhodnutej veci preto súd považuje za splnenú.

Totožnosť predmetu konania v oboch označených právnych veciach vyplýva už zo samotného vymedzenia nároku, ktorého sa navrhovateľ domáha v prejednávanej veci sp. zn. 10Cb/172/2013, a to prostredníctvom odkazu na obsah výroku platobného rozkazu č.k. 19Rob/489/2009-17. Odporca v konaní vedenom pod sp. zn. 19Rob/489/2009 uplatňoval svoje právo na zaplatenie sumy 662,43 eur s úrokom z omeškania vo výške 2.274,48 eur na základe faktúry č. 2007/401 vystavenej navrhovateľom. Súd jeho návrhu v plnom rozsahu vyhovel, čím fakticky konštatoval, že nárok, ktorý si uplatnil je v celom rozsahu dôvodný a navrhovateľ má právo aj na priznaný úrok z omeškania. Vyhodnotenie platnosti či neplatnosti zmluvného dojednania o výške úrokov z omeškania je v konaní o zaplatenie prejudiciálnou otázkou, s ktorou sa musí súd vysporiadať predtým, ako rozhodne vo veci samej. Meritórne rozhodnutie súdu tak priamo závisí od výsledku vyriešenia uvedenej prejudiciálnej otázky, keď v prípade platnosti takejto dohody súd návrhu vyhovie, teda zaviazá odporcu zaplatiť navrhovateľovi úrok z omeškania v požadovanej výške a naopak, v prípade neplatnosti dohody, súd návrh zamietne.

Právoplatný platobný rozkaz Okresného súdu Žilina priznávajúci odporcovi úrok z omeškania vo výške 0,5 % denne zo sumy 662,43 eur od 3.7.2007 do 31.7.2009, t.j. 2.274,48 eur v sebe nepochybne zahŕňa aj pozitívne určenie platnosti dohody účastníkov konania o sadzbe úroku z omeškania. Z tohto dôvodu vytvára konanie o zaplatenie 662,43 eur s príslušenstvom vedené pod spis. zn. 19Rob/489/2009 prekážku rozhodnutej veci pre akýkoľvek ďalší návrh na určenie vychádzajúci z rovnakého skutkového základu pri zachovaní identity účastníkov a predmetu konania. Prekážka právoplatne rozhodnutej veci je nedostatkom podmienky konania, ktorú nie je možné odstrániť, preto súd musel rozhodnúť v súlade s ustanovením § 104 ods. 1 veta prvá OSP o zastavení konania.

O trovách konania rozhodol súd podľa ustanovenia § 146 ods. 1 písm. c) OSP, podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie bolo zastavené, nakoľko navrhovateľ z procesného hľadiska zaviniel zastavenie konania a odporca si náhradu trov konania neuplatnil, pričom vznik trov na strane odporcu z obsahu spisového materiálu nevyplýva.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Žilina.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3), t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, musí byť podpísané a datované, uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a príloh tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis s prílohami, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.